

यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ।

तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ १३.३१ ॥

yadā bhūtapṛthagbhāvamekasthamanupaśyati ।
tata eva ca vistāraṁ brahma sampadyate tadā ॥ 13.31॥

अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः ।

शरीरस्थोऽपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते ॥ १३.३२ ॥

anāditvānnirguṇatvātparamātmāyamavyayaḥ ।
śarīrastho'pi kaunteya na karoti na lipyate ॥ 13.32॥

यथा सर्वगतं सौक्श्यादाकाशं नोपलिप्यते ।

सर्वत्रावस्थितो देहे तथात्मा नोपलिप्यते ॥ १३.३३ ॥

yathā sarvagataṁ saukśmyādākāśaṁ nopalipyate ।
sarvatrāvasthito dehe tathātmā nopalipyate ॥ 13.33॥

यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकमिमं रविः ।

क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत ॥ १३.३४ ॥

yathā prakāśayatyekaḥ kṛtsnaṁ lokamimaṁ raviḥ ।
kṣetraṁ kṣetrī tathā kṛtsnaṁ prakāśayati bhārata ॥ 13.34॥

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमन्तरं ज्ञानचक्षुषा ।

भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुर्यान्ति ते परम् ॥ १३.३५ ॥

kṣetrakṣetraññayorevamantaraṁ jñānacakṣuṣā ।
bhūtaprakṛtimokṣaṁ ca ye viduryānti te param ॥ 13.35॥